

Diumenge de Rams / C

Benedicció dels Rams

Lc 19,28-40

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús anava al davant pujant a Jerusalem. Quan era a prop de Bet-Fagué i de Bet-Hània, a la muntanya de les Oliveres, envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant i, entrant, hi trobareu un pollí ferat, que ningú no ha muntat mai. Deslligueu-lo i porteu-lo. Si algú us preguntava per què el deslligueu, respondeu que el Senyor l'ha de menester.» Els dos que Jesús enviava se n'anaren i ho trobaren tot tal com Jesús els ho havia dit. Mentre deslligaven el pollí, els amos els digueren: «Per què el deslligueu?» Ells respongueren: «El Senyor l'ha de menester.» Portaren el pollí a Jesús, el guarniren tirant-li els mantells a sobre i hi feren pujar Jesús.

A mesura que Jesús avançava estenien els mantells pel camí. Quan s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels seus addictes, plena d'alegria, començà de lloar Déu a grans crits per tots els prodigis que havien vist, i deien: «Beneït sigui el rei, el qui ve en nom del Senyor. Pau al cel, i glòria allà dalt.»

Alguns fariseus que anaven amb la multitud li digueren: «Mestre, renya els teus seguidors.» Ell respongué: «Us asseguro que si aquests callessin, cridarien les pedres.»

Missa - Lectura primera

Is 50,4-7

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial

21,8-9.17-18a.19-20.23-24 (R.: 2a)

Tots els qui em veuen es riuen de mi,
amb els llavis i amb el cap prenen aires
de mofa:
«S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi,
doncs;
que el salvi, si tant se l'estima.»

puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.
Almenys vós, Senyor, no us allunyeu;
força meva, cuiteu a defensar-me. R.

R.: Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu
abandonat?

Anunciaré als meus germans el vostre
nom,
us lloaré enmig del poble reunit.
Fidels del Senyor, lloeu-lo,
fills de Jacob, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

M'envolta una munió de gossos,
em rodeja un estol de malfactors,
m'han lligat les mans i els peus,

Lectura segona

Fl 2,6-11

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Evangelí

Lc 22,14-23.56

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluc